

Møt et av Londons mest fremadstormende designteam.

Det internasjonale musikkmagasinet THE WIRE fyller 20 år i høst. Jon Forss og Kjell Ekhorn står bak utformingen.

Non-Format/ EkhornForss Ltd

2nd Floor East
Universal House

En prat med Halvor Bodin, London 29. november 2002.

Hal: Alder?
Vi tilhører målgruppen 25-40 år.

Hal: Hvilke sko har dere på + favorittskøyte?
Jon Forss: Patrick Cox loafers (også hans favoritter)
Kjell Ekhorn: Burberry boots, favoritter; et par utslitte Nike joggesko.

Hal: Favorittmat?
Jon: Italiensk
Kjell: Tempura

Hal: Hva drikker dere til arbeidet?
Kaffe + flere liter vann.

Hal: Favorittmusikk [til arbeidet] for øyeblikket?
Alt på Active Suspension

T: +44 [0]20 7422 5035
non-format.com

Hal: Hva jobber dere med nå?

Jon: Vi har alltid noen platecovere. Vanligvis tre eller fire prosjekter samtidig.

Hal: Du startet å gjøre platecovere alene?

Jon: Ja, jeg gjorde noen et par år før jeg møtte Kjell.

Hal: Er dere musikere?

Jon & Kjell: Nei, ikke i det hele tatt... ikke så langt.

Hal: Er dere laptop-musikere, har dere i det minste soft-synther på Macene deres?

Jon: Nei, hvis jeg startet med det ville det neste være at jeg skaffet meg en mikrofon... det er for mange andre ting å gjøre. Jeg har ingen planer om å bli den neste Kim Hiorthøy... ikke ennå iallefall.

Kjell: Jeg tror at grunnen til alt dette er at alt møtes i datamaskinen. Plutselig kan man gjøre arkitekttegninger, musikk, grafikk, illustrasjon, lage film... alt samles på ett sted. Alt du trenger er egentlig software, så kan man begynne å leke rundt med det.

Jon: Det er den samme typen prosesser.

Hal: Gjør dere motion graphics?

Jon: Vi har gjort noe ja. Det startet egentlig når vi jobbet med websites. Det er en ny dynamikk, bevegelse, man begynner å tenke på ting på en annerledes måte, vi gjorde noe club graphics. Det hadde vært fint å gjøre en musikkvideo, men vi føler ikke at vi er klare ennå.

Kjell: Vi gjør også graphics for en film. Men opptakene har blitt utsatt noen ganger, så det går ikke så raskt som vi hadde håpet.

Hal: Er det grafikk integrert i filmens story eller titler?

Kjell & Jon: Det er inni selve filmen. Filmens hovedkarakter er en dataprogrammerer/hacker og handlingen er satt i framtiden. Noe av det vi skal lage er et futuristisk computerinterface.

Han jobber temmelig underground så interfacet må være ganske lite polert og sofistikert.

Hal: Hva er forskjellen mellom deres arbeid med platecovere og magasinet The Wire?

Kjell: I cover-arbeidene er det selve musikken man pakker inn. Starten på jobben med et nytt platecover er alltid å høre på musikken virkelig høyt. Mens The Wire handler om å designe for et magasin som dekker en bred variasjon som man ikke kan dykke ned i og beskrive hvert enkelt visuelle språk for de ulike musikkstilene.

Jon: Hovedsaken med magasinet er at de forsøker å vise musikerne selv, hvordan de arbeider, hvordan de ser ut. Mye platecovere er gjort nettopp på den måten. Artistene som er i bladet er oftere tilslørt med visuelle koder på coverne. En del har man ingen anelse om hvordan ser ut. The Wire er et forum for nettopp dette. Når man endelig ser bilde av bandet avsløres det om det besto av en person eller ni, av en kvinne eller en mann. Man får sjansen til å gi musikken ansikter. Når det gjelder platecovere så pleier vi ikke å putte artisten på forsiden. Vi har gjort det, men det er ikke normen. Det er en annerledes tilnærming.

Kjell: Jeg tror at å designe platecovere dreier seg tildels om å mystifisere og at The Wire handler det om å demystifisere.

Hal: Designet i The Wire må være ganske generisk, ikke for hip hop, ikke for jazz eller noe annet spesifikt?

Jon: Derfor valgte vi noe som var tilsiktet modernistisk. Noe veldig enkelt, et rammeverk som kunne ha litt personlighet på toppen av det enkle.

Hal: The Wire var vel ganske lite kontemporært i uttrykket før dere gjorde redesignet i 2001? Preget av old skool jazz eller hva?

Jon: Jeg vil si det var temmelig syttitalls. Strukturen. Den hadde alle kjennetegnene på syttitalls lay-out. Linjer langs toppen av siden og enorme marger på sidene. Og overskriftene ble gjort på et rock'n'roll-vis, slagkraftige. Det er ganske morsomt, fordi det er noe som kommer tilbake nå. Man kan se mange magasiner som

hvor syttitallsestetikken kommer krypende tilbake igjen. Men for The Wire sin del var det nok mer en gradvis utvikling enn et bevisst stilgrep.

Kjell: Det var interessant når vi startet fordi The Wired sa det var «The Magazine Beyond Style». De var så vant til lay-outen at de ikke så noen andre meningsbærere bortsett fra å være «The Wire», slik det så ut. På mange måter var det en kamp.

Vi gjorde en del visuelle skisser, hadde møter med dem. I denne fasen ristet redaksjonen mye på hodet.

Jon: Vi utforsket grensene litt. Vi prøvde ut en del ting, testet noen forskjellige måter å endre Robins [Robin Hawes, Art Editor fra 1994 til 2000] til metode å anvende bilder og typografi på. Vi prøvde å ro det hele ned litt, som antageligvis er en mer naturlig måte å designe på. For å gjøre det renere. Man kan umiddelbart se at måten Robin satt ting sammen på var temmelig kompakt.

Kjell: Samtidig som vi holdt på med redesignet var bladet i regulær produksjon, vi hadde flere stadier. Det var vanskelig å få gjennomslag for å lage noe som minner om et livsstilsblad. Redaksjonen var veldig bevisst på at det var nettopp det det ikke skulle være.

Jon: De ville ikke at folk skulle tro det var overfladisk og intetsigende. Man trenger bare å åpne bladet og se all teksten for å skjønne at det har substans, at det er dyptpøyende. Men det er noe av det vi måtte streve med som designere. Ideelt sett ville Tony [Tony Herrington, utgiver og sjefsredaktør, har vært med siden 1992] gjerne ha en forsids uten tekst og bilde, men folk er følelsesmessig tilknyttet. Det kan være avgjørende for salget av et nummer. Redaksjonene prøver å la være å engste seg for mye.

Kjell: Jeg tror de har sluttet å bekymre seg. Da vi begynte redesignet var det veldig stor skrift på forsiden; vi har gradvis forminsket det – også inni. Vi får lov til å gjøre mer og mer etterhvert som de stoler på oss.

Hal: Beskjæringen av bandnavnet på desembernummeret 2002. Var det fordi det sto «motherfucker»? [se bilde på siste side i denne artikkelen, utgave 226].

Jon: Hvis ikke ville vi hatt vanskeligheter med de største bladdistributørene.

Kjell: I tillegg er det mange abonnenter rundt omkring i verden med forskjellige religioner etc.

Hal: The Wire er et unikt magasin, som dekker mange musikkgenre...

Jon: Hvem som er på forsiden og musikkstiler varierer fra den ene til den andre ytterlighet.

Kjell: De som kommer på forsiden gjør det fordi de fortjener det, ikke bare fordi publikum vet hvem de er men også fordi de har en historie å fortelle. Da de plasserte Radiohead på coveret er det fordi de følger opp med noe uventet og obskurt. Og da er det på en måte lov.

Jon: Det er ikke dumt å ha noen velkjente på forsiden fordi det ikke er noe poeng å snakke til den samme menigheten hele tiden. Veldig mange som leser bladet hver måned er virkelig fans av The Wire, og de er gjerne abonnenter. Det er kjempebra! Men det er viktig å favne et nytt publikum.

Jon: Forsidene er en viktig markering for bladet. De er stolte av å ha Faust eller Jackie-O Motherfucker på forsiden. Ingen andre blader lager coverstories med de bandene.

Kjell: Jackie-O Motherfucker skriver ikke engang navnet sitt på platecoverne.

Jon: De skriver bare JMOF. Vi forsøkte å gjøre det samme på bladforsiden men det fungerte ikke. Ved å kutte teksten så tok vi både hensyn til sensurproblemet samtidig som det ble en passende attitude. Vi har fått svært god respons på den forsiden, og det er veldig tilfredsstillende for oss.

Hal: Hva var responsen etter redesignet?

Kjell: Vi fikk noen ilsinte leserbrev. Det var kanskje 50% som likte det og 50% som ikke likte det. Noen følte at vi røsket vekk identiteten deres; mange likte jo at det var fullstendig ustilig og utdatert. Dette forsterket idéen om at det var deres eget blad som ikke hadde noe med moter, livsstil eller noe slikt å gjøre. Det er lenge siden sist vi fikk negative reaksjoner

Jon Forss og Kjell Ekhorn i sitt studio 29.11.02 (Foto: F. Flad)

EkhornForss/Non-Format ble startet i juli 2001 av Kjell Ekhorn og Jon Forss. Jon kommer fra Gloucestershire og er utdannet i Leicester og har jobbet med design for musikkbransjen og bokforlag siden midten av 90-tallet. Kjell er fra Narvik, ble ferdig med BA på Central Saint Martins i 96 og har siden jobbet som freelancer i London. De to møttes i 1999 på Namara Design og startet straks å freelance sammen under navnet EkhornForss. De ble nominert for beste Designteam i 2000 av CADS [Music Week Creative & Design Awards] 2001. De deltok også sammen med Intro og Trevor Jackson på Invisible London-utstillingen på Sonar festivalen i Barcelona i 2001. I oktober 2000 ble de spurt om å redesigne det internasjonale musikkmagasinet The Wire og startet arbeidet med et omfattende redesign som ble lansert april 2001. Magasinet har så gradvis blitt utviklet og blir fortsatt designet av teamet. I høst feirer The Wire 20-årsjubileum med en trippel-CDen «Adventures» [utgitt på Mute] og en bok med tekster «Undercurrents: The Hidden Wiring Of Modern Music». Non-Format jobber med print, moving graphics og webprosjekter i England og i utlandet.

Aktuelle kunder inkluderer: Black Book Magazine, Coty Inc, Domino Recording Company, Gecco Publishing, Granta Publications, The Leaf Label, Lo Recordings, Mute Records, Nexus Productions Ltd, Orion Publishing Group, Quartet Books, Random House, The Royal Norwegian Embassy, The Royal Norwegian Ministry of Foreign Affairs, The Wire Magazine Ltd and The Women's Press.

EkhornForss/Non-Format er gjennomtenkte kommunikatorer og nøyaktige håndverkere med sans for overraskende detaljer og taktile papir- og trykkopplevelser. Bokhyllene, utdanningen og lokasjonen deres i London viser at de har best mulig utgangspunkt for å ta til seg og delta i det som rører på seg av samtidige kulturelle impulser. For å lykkes internasjonalt som designer idag i et visuelt marked som forlenget har eksplodert i ansiktet på oss er det hårfin balansegang mellom egenart og nettopp å velge bort det man kunne ha gjort (men ikke burde) som skaper forskjellene.

Non-Format er ekstremt bevisste på både hvilke kunder og miljøer de jobber med og valg av visuelle grep. De er i likhet med sambygninger som Intro tuffet på samspill med musikkmiljøer og deler også en slags avklart og moden holdning til typografi og grafiske virkemidler.

Som en kuriositet kan nevnes at Jon Forss bruker Designers Republic-musmatte mens Kjell Ekhorn har en Emigre «Design is a good idea-musmatte :) Begge er flittige brukere av Apple Desktop Mouse.

Her er en forklaring av PaperJam O2-prosjektet som Non-Format har deltatt i og som er synlig i gatebildet i førjuls-London. Se skissen til plakaten på veggen bak Jon og bilder av plakaten på vegg nederst på denne siden.

«PaperJam O2 is a flyposting exhibition initiated by Red Design and sponsored by O2. Ten of the UK's leading designers were invited to come up with their own take on fly-posters – advertising absolutely nothing – to inject an aesthetic burst of quality into the banal urban dullscape. Planted across London, anybody can discover this exhibition for themselves. PaperJam O2 is meant as a subtle visual wallpaper to London's everyday life»

Non-Formats poster: With the aesthetic of the 1980s already beginning to claw its way into much of underground culture and threatening to filter into the mainstream – just as the 1970s revival did throughout the 1990s – our «Welcome Back» poster appears, at first glance, to extend a hand of friendship to this inevitable influence. But it also offers a note of caution with its hidden layer of «Instant 1980s» iconography. Will the remainder of the first decade of the third millennium be a period of visual invention or merely reinvention? Here's to the 90s revival.

Dezine er en fast spalte laget av Halvor Bodin, grafisk designer i Virtual Garden Design [www.virtualgarden.no]. Online-versjon med back-katalog publiseres på www.superlow.com/dezine Feedback: dezine@superlow.com Typografi: Berthold Akzidenz Grotesque Takk til Claudia C. Sandor [www.dowec.com]

Noen relevante linker:
www.non-format.com
www.lorecordings.com
www.posteverything.com
www.thewire.co.uk
www.testpilotcollective.com
www.activesuspension.org
www.mute.com
www.mutebank.co.uk
www.continuumbooks.com
www.red-design.co.uk
www.intro-uk.com
www.sonar.es

Barry 7's Connectors: Lo Recordings

Asa-Chang: Leaf

Paperjam O2

Asa-Chang: Leaf

Luke Vibert's Further Nuggets: Lo Recordings

